

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës:	2022:223786
Datë:	02.05.2023
Numri i dokumentit:	04239293
Dosja fizike:	C-IV-14-7191

S R nga Fshati Sh Komuna e Podujevës.

Paditësi

Kundër:

Agjencia Kosovare e Privatizimit, me seli në Prishtinë, Rr. "Dritan Hoxha", nr. 55, Lakrishtë

E paditura

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJET NË LIDHJE ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Mr.sc. Bajram Miftari, me datën 02.05.2023, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit S R ashtu që VËRTETOHET vendimi i Agjencisë Kosovare të Privatizimit - Autoritetit të Likuidimit PRN019-0055, i datës 22.10.2014, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Rrethanat procedurale të çështjes

Me datën 25.11.2014, paditësin ka paraqitur kërkesë pranë Dhomës së Posaçme, kundër të paditurës Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP), me të cilën e ka atakuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit (AL), PRN019-0055 të datës 24.10.2014.

Pala paditëse e ka titulluar parashtresën si “*ankesë*”, mirëpo gjykata të njëjtën e konsideron si padi, konform nenit 35.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e cila dispozitë bënë trajtimin e barabartë të parashtresave me të cilat bëhet “*nisja e procedurave*” pran Dhomës së Posaçme, pavarësisht faktit se a quhen padi, kërkesa apo ankesa.

Pala paditëse në padi ndër të tjera ka theksuar: Pranë Autoriteti të Likuidimit ka parashtruar kërkesë kreditore për përmes të cilës ka kërkuar kompensimin e shumës prej 960.00 €, në emër

të kompensimit në formë të dëmshpërblimit për shkak të ndërprerjes para kohe të marrëdhënie së punës në NSH “KB Përparimi”. Autoriteti i Likuidimit e ka shqyrtuar kërkesën e parashtruar dhe me vendimin e kontestuar kërkesën e parashtruar e ka refuzuar si të pa bazuar. Pastaj, ka theksuar se e konteston vendimin e AL-së për faktin se me kohë e ka dorëzuar kopjen e vërtetuar të vendimit mbi marrëdhënien e punës në Ndërmarrje dhe kopjen e njoftimit për ndërprerjen e marrëdhënies së punës. I ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë ta miratoj në tërësi si të bazuar me aktgjykim ta anuloj vendimin e kontestuar dhe t’i njihet e drejta në dëmshpërblim për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës në ndërmarrje.

Me datën 10.03.2022, e paditura ka paraqitur përgjigje në padi, ku ndër të tjera ka theksuar: Objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimit të AL-së, respektivisht përputhshmëria e tij me Ligjin 04/L-034, për AKP-në. Me nenin 74.2 të atij ligji është përcaktuar se ankesat e dorëzuara në Dhomën e Posaçme kundër vendimeve të AL, duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034. Paditësja nuk ka sqaruar se cila dispozitë ligjore është shkelur nga ana e AL me rastin e vendosjes në kërkesën e tij. Me tutje ka theksuar se pas shqyrtimit të kërkesës kreditore bazuar në nenin 63.2 të Shtojcës së Ligjit me numër 04/L-034 AL ka ardhur në përfundimin se kërkesa e parashtruar nga parashtruesi është e pa bazuar. I ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë ta refuzoj dhe ta vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Me përgjigje në padi pala e paditur ka parashtruar edhe vendimin e atakuar, me numër PRN019-0055.

Gjendja faktike e konstatuar

Me nenin 8.1 të LPK- së është përcaktuar: *“Se cilat fakte do t’i konsiderojë të provuara e cilat jo, vendosë vetë gjykata në bazë të çmuarjes me ndërgjegje, e të kujdesshme të provave, por edhe në bazë të rezultatit të gjithë procedimit. Gjykata me ndërgjegje dhe me kujdes e çmon çdo provë veç e veç dhe të gjitha provat së bashku”.*

Asnjëra nga palët në procedurë nuk ka dorëzuar prova, të cilat do të mund t’i nënshtroheshin vlerësimit të gjykatës, konform nenit 8.1 të LPK-së.

Në këtë çështje juridike, gjykata ka shqyrtuar dhe analizuar të gjitha parashtrimet e palëve në procedurë. Në vlerësimin e kësaj çështje kontestimore, gjykata ka ardhur në përfundimin se pala paditëse ka parashtruar kërkesë pranë AL-së me të cilën ka kërkuar kompensimin e shumës prej 960.00 €, në emër të kompensimit të dëmit nga ndërprerja e marrëdhënies së punës. Autoriteti i Likuidimit, e ka shqyrtuar kërkesën dhe me vendimin me numër PRN019-0055, të datës 22.10.2014, kërkesën e parashtruar nga pala paditëse në atë procedurë e ka refuzuar si të pa bazuar. Paditësi me padi e ka kontestuar vendimin në fjalë duke pretenduar se AL nuk ia ka zbatuar drejtë dispozitat ligjore ka pretenduar se kërkesa e tij gjen mbështetje ligjore, mirëpo nuk ka parashtruar prova për të vërtetuar pretendimet e dhëna me padi. Nga ana tjetër, pala e paditur e ka kontestuar kërkesëpadinë me pretendimin se e njëjta është e pa vlefshme.

- Gjykata me datën 03.08.2022, ka lëshuar urdhër për palën paditëse ku ndër të tjera i ka kërkuar të ofroj prova për ta mbështetura kërkesëpadinë. Nga shkresat e lëndës rrjedh se

pala paditëse e ka pranuar urdhrin e gjykatës me datën 10.08.2022. Megjithatë, paditësi nuk është përgjigjur në urdhrin e gjykatës, e rrjedhimisht pretendimet e tij kanë mbetur të pa provuara.

Arsyetimi ligjor

Procedura gjyqësore pran Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në vazhdim: Dhoma e Posaçme), është e rregulluar me Ligjin për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Ligji nr. 06/L-086, i publikuar në gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, nr. 12/27, Qershor 2019), si ligj special. Përveç kësaj, si ligj procedural i përgjithshëm zbatohet Ligji për Procedurën Kontestimore (Ligji nr. 03/L-006), me ndryshimet dhe plotësimet e mëvonshme. Kjo çështje është definuar me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 76, paragrafi 3, ku është theksuar, se “*në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore*”.

Gjykata fillimisht ka shqyrtuar se a është e nevojshme mbajtja e seancës dëgjimore me palët në procedurë apo çështja mund të vendoset në bazë të materialeve në lëndë. Këtë çështje nuk e adreson Ligji për Dhomën e Posaçme si ligj special, por vetëm LPK si ligj procedural i përgjithshëm. Me LPK, neni 4, është përcaktuar se:

- *Neni 4.1: Gjykata vendos për kërkesëpadinë pas shqyrtimit të çështjes juridike në seancë të drejtpërdrejtë dhe publike.*
- *Neni 4.2: Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj.*

Një rast të tillë të përcaktuar me të njëjtin ligj ku mund të merret vendim meritor pa pasur nevojë që të mbahet seancë dëgjimore, e kemi të rregulluar me nenin 399 të LPK-së, ku është përcaktuar si në vijim:

- *Neni 399.1: Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadija.*
- *Neni 399.2: Kërkesëpadija është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadija qartazi janë në kundërtënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.*

Gjykata, pas shqyrtimit të dosjes së lëndës ka ardhur në përfundimin se nga faktet e treguara apo të prezantuara nga pala paditëse në padi, nuk del themelësia e kërkesëpadisë. Përkundrazi, mbi bazën e të gjitha fakteve siç i ka prezantuar pala paditëse në padi rezulton se kërkesëpadia nuk është e bazuar. Prandaj, edhe janë plotësuar kushtet ligjore për të zbatuar nenin 399 të LPK-së.

Vendimi i AL-së i atakuar me padi, pohon se paditësi nuk e ka justifikuar shumën e kërkuar prej 960.00 €. Prandaj, “*barra e të provuarit*” i ka takuar palës paditëse që të dëshmojë faktet mbi të cilat e bazon kërkesën e tij. Sipas vlerësimit të gjykatës, pala paditëse nuk e ka mbështetur kërkesën e tij në fakte dhe prova konkrete.

Gjykata tërheqë vëmendjen më tutje se me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 31 (Obligimet e palëve në procedurë), është përcaktuar:

Palët, në parashtrësit e tyre me shkrim, duhet të paraqesin një pasqyrë gjithëpërfshirëse të fakteve që ato palë i dinë, apo me arsye besojnë të jenë relevante apo materiale për kërkesën, lëndën, procedurën apo rastin përkatës. Dhoma e Posaçme sipas detyrës zyrtare bën hetimin e fakteve vetëm në rrethana të jashtëzakonshme. Dhoma e Posaçme duhet t'i inkurajojë palët që të arrijnë zgjidhje me negociata para dhe gjatë cilësdo procedurë. Në të gjitha fazat e procedurave gjyqësore, palët veprojnë në mënyrë të singurtë. Secila palë, në parashtrësit e saj me shkrim, duhet të paraqesë një pasqyrë të hollësishme të fakteve dhe arsyesimit ligjor mbi të cilin vendos qëndrimin dhe argumentimin e saj. Në rastin kur pala pohon të ekzistojë një fakt, ajo palë është e obliguar të paraqesë prova, fizike dhe/ose dëshmuese, për mbështetjen e atij pohimi”.

Pastaj, me nenin 42, paragrafi 2 dhe 3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, është përcaktuar se

Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësit apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese). Secilës palë tjetër do t'i jepet mundësia e arsyeshme për ta kontestuar legjitimitetin apo saktësinë e provave të tilla, nëpërmjet paraqitjes së parashtrësive apo provave tjera (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese) ... Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë. Nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Edhe me nenin 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, është përcaktuar se palët kanë për detyrë t'i paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla.

Konform këtyre dispozitave ligjore të cituara më sipër, rezulton se ka qenë në përgjegjësinë ligjore të palës paditëse që të argumentoj pretendimin e saj se për cilat arsye i takojnë pagat e pretenduara. Siç është shtjelluar më sipër, paditësi ka dështuar që të ofroj argumentet faktike dhe

ligjore, në mbështetje të kërkesës së tij, qoftë me padinë e parashtruar qoftë me ndonjë parashtrësë të mëvonshme.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritore (aktgjykim) në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme.

Pas një procesi të vlerësimit ligjor të fakteve të prezantuara nga palët në procedurë dhe shqyrtimit të të gjitha provave materiale të ofruara prej tyre, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia nuk është e bazuar në ligj.

Gjykata potencon se kompensimi në emër të dëmshpërblimit për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës në Ndërmarrje është rregulluar në nenin 40 të Shtojcës së Ligjit për AKP, mbi prioritet e kërkesave dhe interesave, paragrafi 1.6 pika 1.6.2, ku është janë përcaktuar si kategori e veçantë “kërkesat për dëmshpërblim për ndërprerje të parakohshme të kontratës të sjella nga punonjësit të cilat janë pushuar nga puna si rrjedhojë e vendimit për likuidim të ndërmarrjes, apo në lidhje me veprimin e ndërmarrë nga agjencia, sipas nenit 6.1 apo 6.2 të Ligjit për AKP-në”. Nga këto dispozita është e përcaktuar se punëtori gëzon të drejtën për dëmshpërblim, “nëse punëtori ka qenë duke punuar në vendin e punës, kur Bordi i AKP-së, ka marr vendimin për fillimin e procedurës së likuidimit dhe nëse vërtetohet se punëtorit nuk ju janë paguar pagat”. Pastaj, me nenin 76.7 të Ligjit të Punës është përcaktuar se lartësia e dëmshpërblimit që i takon punëtorit si pasojë e ndërprerjes së marrëdhënies së punës, varet nga kohëzgjatja e stazhit të punës së punëtorit dhe nga lartësia e pagës mujore të tij. Padiësi është dashur të ofroj dëshmi të kësaj natyre, qysh me kërkesën kreditore të drejtuar AL-së, pastaj edhe me padi. Gjykata i ka dhënë edhe një mundësi shtesë për dorëzim provash, përmes urdhrin të posaçëm me shkrim dhe padiësi përsëri ka dështuar në përmbushjen e detyrimeve të tij procedurale.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia është e pabazuar, ndaj, të njëjtën e ka refuzuar në tërësi.

Shpenzimet gjyqësore

Vendimi për shpenzimet procedurale është marrë në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, ku është përcaktuar se “Nëse pala e suksesshme nuk i kërkon shpenzimet ose nëse ashtu vendos Dhoma e Posaçme, atëherë secila palë i bartë shpenzimet e veta”. Në këtë rast gjyqësor, asnjëra nga palët në procedurë nuk ka kërkuar kompensimin e shpenzimeve procedurale. Prandaj, gjykata ka vendosur që secila palë do të bartë shpenzimet e veta.

Udhëzimi juridik

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim pranë Dhomës së Posaçme, brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të tij, e cila i drejtohet Kolegjit të Apelit pranë Dhomës së Posaçme, konform nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtari, Mr.sc. Bajram Miftari